

KARTA PRZEDMIOTU

Kod przedmiotu	studia stacjonarne:	Z-ZIP1-U-103
	studia niestacjonarne:	Z-ZIPN1-U-103
Nazwa przedmiotu	Analiza matematyczna I	
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Calculus I	
Obowiązuje od roku akademickiego	2022/2023	

USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE STUDIÓW

Kierunek studiów	ZARZĄDZANIE I INŻYNIERIA PRODUKCJI
Poziom kształcenia	I stopień
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Forma i tryb prowadzenia studiów	Studia stacjonarne i niestacjonarne
Zakres	Wszystkie zakresy
Jednostka prowadząca przedmiot	Katedra Matematyki i Fizyki
Koordinator przedmiotu	dr Leszek Hożejowski
Zatwierdził	dr hab. inż. Dariusz Bojczuk, prof. PŚk

OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

Przynależność do grupy/bloku przedmiotów	Przedmiot kształcenia ogólnego	
Status przedmiotu	Obowiązkowy	
Język prowadzenia zajęć	Polski	
Usytuowanie w planie studiów - semestr	studia stacjonarne	Semestr I
	studia niestacjonarne	Semestr I
Wymagania wstępne	Brak	
Egzamin (TAK/NIE)	NIE	
Liczba punktów ECTS	4	

Forma prowadzenia zajęć		wykład	ćwiczenia	laboratorium	projekt	inne
Liczba godzin w semestrze	studia stacjonarne:	30	30			
	studia niestacjonarne:	18	18			

EFEKTY UCZENIA SIĘ

Kategoria	Symbol efektu	Efekty uczenia się	Odniesienie do efektów kierunkowych
Wiedza	W01	Student zna funkcje elementarne i ich własności.	ZIP1_W01
	W02	Zna pojęcia rachunku różniczkowego funkcji jednej zmiennej i jego zastosowania.	ZIP1_W01
	W03	Zna pojęcia rachunku całkowego i w sposób biegły najważniejsze techniki całkowania.	ZIP1_W01
	W04	Zna zastosowania całki oznaczonej w geometrii i fizyce (technice).	ZIP1_W01
Umiejętności	U01	Biegłe operuje funkcjami elementarnymi i potrafi sporządzić ich wykresy i opisać własności.	ZIP1_U14
	U02	Potrafi w sposób biegły różniczkować funkcje. Umie stosować rachunek różniczkowy do aproksymowania funkcji, badania ich zmienności i wyznaczania ekstremów.	ZIP1_U14
	U03	Potrafi zastosować całkę do obliczenia potrzebnych wielkości geometrycznych bądź fizycznych.	ZIP1_U17
Kompetencje społeczne	K01	Rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się i podnoszenia swoich kompetencji z zakresu metod matematycznych wykorzystywanych do rozwiązywania typowych problemów inżynierskich.	ZIP1_K01
	K02	Ma świadomość odpowiedzialności za pracę własną.	ZIP1_K04

TREŚCI PROGRAMOWE

Forma zajęć	Treści programowe
wykład	<p>Ciąg liczbowy i jego własności. Granica ciągu. Liczba e. Funkcje i ich podstawowe własności funkcji. Funkcja odwrotna. Przegląd funkcji elementarnych (uwzględniający funkcje cyklometryczne). Złożenie funkcji. Granica funkcji. Granice jednostronne. Asymptoty funkcji wymiernej. Funkcje ciągłe. Pochodna funkcji. Interpretacja geometryczna i kinematyczna pochodnej. Podstawowe wzory rachunku różniczkowego i reguły różniczkowania. Różniczka funkcji. Pochodne wyższych rzędów. Pochodna a monotoniczność i ekstremum funkcji. Obliczanie nieoznaczoności – reguła de l’Hospitála. Wzór Taylora i jego zastosowania. Całka nieoznaczona. Wzory podstawowe, całkowanie przez zmianę zmiennej oraz przez części. Rozkład funkcji wymiernej na ułamki proste. Całkowanie funkcji wymiernych. Całki sprowadzalne do całek funkcji wymiernych – przykłady. Całka oznaczona Reimanna i jej własności. Obliczanie całki oznaczonej, zamiana zmiennej w całce oznaczonej. Związek całki oznaczonej z polem. Zastosowania geometryczne całek. Zastosowania całki oznaczonej w fizyce, technice i ekonomii.</p>

ćwiczenia	<p>Obliczanie granic ciągów (m.in. za pomocą twierdzenia o trzech ciągach). Sporządzanie wykresów prostych funkcji elementarnych i opisywanie ich własności. Wyznaczanie funkcji odwrotnych. Składanie (superponowanie) funkcji. Obliczanie granic funkcji (w tym granic jednostronnych). Badanie ciągłości funkcji. Obliczanie pochodnych, również pochodnej logarytmicznej. Obliczanie pochodnych wyższych rzędów. Badanie monotoniczności i wyznaczanie ekstremów funkcji. Obliczanie granic przy pomocy reguły de l'Hospitala. Aproksymowanie funkcji wielomianem wg wzoru Taylora. Przykłady szacowania reszty we wzorze Taylora. Obliczanie całki nieoznaczonej, m.in. metodą całkowania przez podstawienie i przez części. Całkowanie nieskomplikowanych funkcji wymiernych. Obliczanie całki oznaczonej. Obliczanie wielkości geometrycznych za pomocą całki (pole figury ograniczonej danymi krzywymi, objętość bryły obrowej, długość łuku). Inne zastosowania całki oznaczonej – obliczanie wartości średniej danej funkcji, drogi w ruchu z prędkością zmienną, nadwyżki podaży/popytu, itp..</p>
-----------	---

METODY WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Symbol efektu	Metody sprawdzania efektów kształcenia (zaznaczyć X)					
	Egzamin ustny	Egzamin pisemny	Kolokwium	Projekt	Sprawozdanie	Inne
W01			X			
W02			X			
W03			X			
W04			X			
U01			X			
U02			X			
U03			X			
K01						X
K02						X

FORMA I WARUNKI ZALICZENIA

Forma zajęć	Forma zaliczenia	Warunki zaliczenia
wykład	zaliczenie z oceną	Uzyskanie co najmniej 50% punktów z kolokwium. Student, który zaliczył ćwiczenia w pierwszym terminie, może być zwolniony z pisania testu.
ćwiczenia	zaliczenie z oceną	Dwa kolokwia. Średnia wyników z tych kolokwiów co najmniej 50%.

NAKŁAD PRACY STUDENTA

Bilans punktów ECTS												
Lp.	Rodzaj aktywności	Obciążenie studenta										Jednostka
		studia stacjonarne					studia niestacjonarne					
		W	C	L	P	S	W	C	L	P	S	
1.	Udział w zajęciach zgodnie z planem studiów	30	30				18	18				h
2.	Inne (konsultacje, egzamin)	2	2				2	2				h
3.	Razem przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	64					40					h
4.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	2,6					1,6					ECTS
5.	Liczba godzin samodzielnej pracy studenta	36					60					h
6.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach samodzielnej pracy	1,4					2,4					ECTS
7.	Nakład pracy związany z zajęciami o charakterze praktycznym	50					50					h
8.	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym	2,0					2,0					ECTS
9.	Sumaryczne obciążenie pracą studenta	100					100					h
10.	Punkty ECTS za moduł <i>1 punkt ECTS=25 godzin obciążenia studenta</i>	4										ECTS

LITERATURA

1. Gurgul H., Suder M. (2016), *Matematyka dla kierunków ekonomicznych. Przykłady i zadania wraz z repetytorium ze szkoły średniej*, Wydawnictwo Nieoczywiste, Warszawa.
2. Hożejowska S., Hożejowski L., Maciąg A. (2010), *Matematyka w zadaniach dla studiów ekonomiczno-technicznych*, Wydawnictwo Politechniki Świętokrzyskiej, Kielce.
3. Krysicki W., Włodarski L. (2022), *Analiza matematyczna w zadaniach. Cz.1*, Państwowe Wydawnictwo Naukowe, Warszawa.
4. Stewart J. (2016), *Calculus*, Brooks/Cole Cengage Learning